

2) Zarzut drugi dotyczący: naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE:

— Komisja pominęła fakt, że gwarancja państwowa udzielona BPP jest uzasadniona na podstawie art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE, dotyczącego pomocy przeznaczonej na „zarządzenie poważnym zaburzeniem w gospodarce państw członkowskich”.

3) Zarzut trzeci dotyczący: oczywistego błędu w ustaleniach okoliczności faktycznych i związanego z tym naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE

— Komisja dokonała nieprawidłowej subsumcji okoliczności faktycznych do prawa i pominęła dokładniej okoliczność, że BPP nie prowadził już działalności oraz że celem gwarancji było wyłącznie finansowanie niezbędne dla stawienia czoła zobowiązaniom tego banku poprzedzającym datę udzielenia gwarancji. Udzielona gwarancja nie przysporzyła BPP korzyści, nie miała wpływu na wymianę pomiędzy państwami członkowskimi, nie zakłóciła konkurencji, ani też nie mogła wywołać takich skutków, z którego to względu nie może zostać uznana za sprzeczną ze wspólnym rynkiem.

4) Zarzut czwarty dotyczący: naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE

— Zaskarżona decyzja nakazała zwrot spornej pomocy, jako sprzecznej z wewnętrznym rynkiem z powodów wyłącznie proceduralnych. Przyjęty sposób obliczenia kwoty podlegającej zwrotowi był sprzeczny z zasadami ustanowionymi w wytycznych Komisji.

5) Zarzut piąty dotyczący: naruszenia prawa do rzetelnej administracji:

— Komisja nałożyła nadmierny i pozbawiony podstawy prawnej warunek dotyczący obowiązku Portugalii notyfikacji przedłużenia terminu gwarancji w sposób identyczny do formalnej notyfikacji wymaganej dla nowej pomocy.

6) Zarzut szósty dotyczący: naruszenie zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań

— Zaskarżona decyzja narusza zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim zarządza zwrot spornej pomocy.

7) Zarzut siódmy dotyczący: naruszenia prawa do równego traktowania:

— Sporna decyzja narusza prawo do równego traktowania w zakresie, w jakim niniejszy przypadek został potraktowany odmiennie w porównaniu z podobnymi sytuacjami.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2011 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko EBC

(Sprawa T-496/11)

(2011/C 340/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: K. Beal, barrister, i S. Ossowski, treasury solicitor)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Stwierdzenie nieważności dokumentu „Eurosystem Oversight Policy Framework” („Ramy polityki nadzorczej Eurosystemu”) Europejskiego Banku Centralnego („EBC”) z dnia 5 lipca 2011 r. ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim określono w nim politykę lokalizacyjną mającą zastosowanie do systemów rozliczeniowych z udziałem kontrpartnera centralnego [central counterparty clearing systems („CCP”)] ustanowionych w państwach członkowskich, które nie należą do Eurosystemu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący:

— tego, że EBC nie miał kompetencji w zakresie opublikowania zakwestionowanego aktu albo w ogóle, albo ewentualnie bez ogłoszenia instrumentu legislacyjnego, takiego jak rozporządzenie, przyjętego przez Radę bądź ewentualnie przez sam Europejski Bank Centralny.

2) Zarzut drugi dotyczący:

— tego, że zakwestionowany akt de jure albo de facto narzuci wymóg posiadania siedziby na systemy rozliczeniowe z udziałem kontrpartnera centralnego (CCP), które będą chciały przeprowadzać operacje rozliczeniowe lub rozrachunkowe w euro, a których codzienne obroty przekraczają pewien wolumen. Zakwestionowany akt narusza art. 48, 56 i 63 TFUE, wszystkie razem lub część z nich, ze względu na to, że:

a) CCP z siedzibami w państwach członkowskich spoza obszaru euro, takich jak Wielka Brytania, będą zobowiązane do przeniesienia ich ośrodków administracyjnych i kontrolnych do państw członkowskich, które są członkami Eurosystemu. Będą one także zobowiązane do ukonstytuowania się ponownie jako osoby prawne według przepisów prawa wewnętrznego innego państwa członkowskiego;

b) w razie gdy wspomniane CCP nie przeniosą siedziby tak, jak jest to wymagane, nie będą mieć dostępu do rynków finansowych w państwach członkowskich Eurosystemu na takich samych zasadach jak CCP z siedzibami na tym obszarze albo w ogóle;

⁽¹⁾ Dz.U. L 159, 17.6.2011, s. 95.

- c) wspomniane CCP z siedzibami poza obszarem euro nie będą uprawnione do udogodnień oferowanych przez EBC lub krajowe banki centralne („KBC”) Eurosystemu na takich samych zasadach lub w ogóle;
- d) w rezultacie możliwość oferowania klientom w Unii przez wspomniane CCP usług rozliczeniowych lub rozrachunkowych w euro będzie ograniczona, a nawet całkowicie wykluczona.

3) Zarzut trzeci dotyczący

— tego, że zakwestionowany akt narusza art. 101 lub art. 102 TFUE w związku z art. 106 TFUE i art. 13 TUE, gdyż:

- a) faktycznie wymaga, by wszystkie operacje rozliczeniowe dokonywane w euro i przekraczające określony poziom były prowadzone przez CCP z siedzibami w państwach członkowskich obszaru euro;
- b) faktycznie poleca KBC z obszaru euro nie udostępniać rezerw waluty euro CCP z siedzibami w państwach członkowskich spoza obszaru euro, w razie gdy przekraczają one progi określone w decyzji.

4) Zarzut czwarty dotyczący:

— tego, że wymaganie od CCP z siedzibami w państwach członkowskich spoza obszaru euro przyjęcia innej osobowości prawnej i zmiany siedziby stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na przynależność państwową. Narusza to także ogólną zasadę równości UE, gdyż CCP z siedzibami w różnych państwach członkowskich są różnie traktowane bez obiektywnego uzasadnienia.

5) Zarzut piąty dotyczący:

— tego, że — z zastrzeżeniem, iż nie spoczywa na nim ciężar wykazania, że brak jest uzasadnienia wynikającego z interesu publicznego dla takich ograniczeń (gdyż ciężar dowodu spoczywa na EBC, jeśli chce wykazać dopuszczalność odstępstwa) — Zjednoczone Królestwo twierdzi, że jakiegokolwiek przedstawione przez EBC uzasadnienie oparte na interesie publicznym nie spełniłoby wymogu proporcjonalności, gdyż są dostępne mniej uciążliwe sposoby zapewnienia kontroli nad instytucjami finansowymi mającymi siedziby w Unii, ale poza obszarem euro.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2011 r. — Sanofi Pasteur MSD przeciwko OHIM — Mundipharma (graficzne przedstawienie krzyżujących się sierpów)

(Sprawa T-502/11)

(2011/C 340/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sanofi Pasteur MSD (Lyon, Francja) (przedstawiciele: T. de Haan i P. Pers, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Mudipharma AG (Bazylea, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu harmonizacji w ramach Rynku wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie R 1904/2010-4;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy przedstawiający krzyżujące się sierpy dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5164561

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżący

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: francuski graficzny znak towarowy nr 94500834, przedstawiający wstążki dla towarów z klasy 5; międzynarodowy graficzny znak towarowy nr 620636, przedstawiający wstążki dla towarów z klasy 5; międzynarodowy graficzny znak towarowy nr 627401, przedstawiający wstążki dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 76 i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, jako że Izba Odwoławcza niesłusznie uznała, iż argument dotyczący wzmocnionego charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku nie jest podtrzymywany w postępowaniu odwoławczym i nie dokonała właściwej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd

(¹) Dokument udostępniony publicznie w witrynie internetowej EBC w dniu 5 lipca 2011 r.